

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2020:177.001180

Dosar nr. 2309/2/2020

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1180
Ședința publică din data de 11 noiembrie 2020

Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: Andreea TĂNASE
GREFIER: Teodora Ramona Deliu

Pe rol se află soluționarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe **reclamantul, CONSILIUL NAȚIONAL PENTU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu **pârâtul, ȚIBENSCHI AUREL DĂNUȚ**, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, răspunde reclamantul, prin avocat, ...
..... cu împuternicire avocațială nr. 0146790, aflată la fila 39 din dosar, lipsă fiind reclamantul.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că pârâtul a depus la data de 25.09.2020 cerere de acces la dosarul electroni și copie împuternicire, iar reclamantul a depus la data de 11.11.2020 cerere de judecare a cauzei în lipsă, după care:

Curtea pune în vedere pârâtului, prin avocat, faptul că la termenul anterior a fost încuviințată cererea de amânare a cauzei în vederea pregătirii apărării, corelativ fiind solicitată decăderea din dreptul de a propune probe sau de a invoca excepții în afara celor de ordine publică, în temeiul art. 208 Cod de procedură civilă, după care acordă cuvântul asupra solicitărilor de probe noi.

Reclamantul, prin avocat, arată că deși nu a fost formulată întâmpinare în cauză, față de necesitatea dezbatărilor și a cercetării judecătorești, conform art. 250 Cod de procedură civilă, din înscrisurile scanate și comunicate de către reclamantă, solicită a fi audiat ca martor fostul Plutonier ..... cu teza probatorie constând în relația acestuia cu persoana vizată de către nota de constatare. Pentru a oferi clarificări vizând aspecte cu privire la relația strictă cu organele Securității.

Învederează instanței că are cunoștință de adresa numitului, ... dar și faptul că apreciază această probă ca fiind concretă, utilă și determinantă în aflarea adevărului și poate conduce la dezlegarea în mod corect a pricinii.

Curtea, asupra cererilor de probe, încuviințează pentru ambele părți proba cu înscrisuri, cele aflate la dosarul cauzei, apreciind-o ca fiind admisibilă și ducând la dezlegarea pricinii, și constată administrată această probă.

În ceea ce privește proba testimonială, Curtea în aplicarea art. 208 Cod de procedură civilă, pârâtul este decăzut din dreptul de a mai propune probe la acest moment procesual, iar în egală măsură, față de dispozițiile art. 255 și urm., statuează că o asemenea probă nu este aptă să conducă la soluționarea cauzei, sens în care cererea privind proba testimonială cu un martor, va fi respinsă și sub acest aspect.

Curtea acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reclamantul, prin avocat, solicită respingerea acțiunii formulată de către reclamant, având în vedere condițiile legale de îndeplinire ale calității de colaborator al organelor Securității, iar argumentele în susținere reies din ansamblul probator administrat de către reclamant în cauză.

Cu privire la considerente acțiunii, aflate la filele 4-9 din dosar, completate cu documentele aflate la filele 11-16, respectiv în nota de constatare, solicită a se observa că activitatea pârâtului se rezumă doar la patru persoane.

Cu privire la prima persoană, fila 13 lit. d, se menționează că în nota de constatare se prezintă doar faptul că nu există documente referitoare la numita prin care să se descrie relația cu securitatea, menționi regăsite și cu privire la celelalte trei persoane.

În baza art. 2 lit. b teza I și teza a II din OUG 24/2008, solicită constatarea faptului că îndeplinirea celor două condiții trebuie făcută cumulativ.

Cu referire la prima condiție, referitor la faptul că s-au furnizat elemente și informații de notorietate se arată că toate informațiile prezentate nu reprezintă altceva decât o caracterizare pozitivă a acestora, iar nicidecum aspecte care să determine o activitate dușmănoasă față de sistem.

Cu privire la cea de-a doua condiție, încălcarea drepturilor și liberațiilor fundamentale, din care să fi rezultat o acțiune a organelor de represiune cu privire la aceste persoane analizate, raportat la ansamblul probator și la fiecare probă individual analizată, solicită să fie reținut că această condiție nu este îndeplinită în cauză.

În consecință, solicită respingerea acțiunii reclamantului.

Un ultim aspect învederat, în ceea ce privește înscrisul aflat la fila 25, se arată că acel angajament este nedatat, neînregistrat, fără a fi cunoscut la ce instituție acest angajament și-a produs efecte juridice.

În concluzie, se menționează că în toată activitatea pârâtului, nu s-au produs încălcări și nu s-au produs efecte juridice cu privire la persoane, fiind menționate doar aspecte de notorietate, nesemnate de către pârât.

Solicită respingerea acțiunii, având în vedere însemnătatea unei astfel de soluții față de persoana pârâtului și necesitatea pronunțării unei soluții pe baza probelor existente.

Curtea reține cauza în pronunțare

C U R T E A ,

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a IX a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 25.05.2020 sub nr. 2309/2/2020, **reclamantul, CONSILIUL NAȚIONAL PENTU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâtul, ȚIBENSCHI AUREL DĂNUȚ**, a formulat cerere de chemare în judecată prin care a solicitat ca, prin hotărârea pronunțată, în baza documentelor existente la dosar, să se constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Țibenschi Aurel Dănuț, pentru următoarele motive:

În motivarea cererii, reclamantul a învederat, în esență, că din verificarea dlui Țibenschi Aurel Dănuț a fost declanșată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G, nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere funcția sa de viceprimar al comunei Hida, județul Sălaj, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h) informațiile furnizate Securității să se refere la activități sa regimului totalitar comunist din același act normativ.

Se învederează instanței că așa cum rezultă din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1454/25.09.2019, domnul Țibenschi Aurel Dănuț a activat în calitate de colaborator în perioada 1987, cu numele conspirativ de colaborator „BUJOR”, fiind recrutat cu angajament, nedatat, întocmit și semnat olograf indescifrabil, de către I.J. Sălaj în problema „Persoane fără antecedente politice și penale” de pe raza comunei Hida, jud. Sălaj (dosar nr. R 2445, f. 5).

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor grupări religioase, existente în nota informativă din 10.08.1987 (dosar nr. 1259970, f.10).

Analizând informațiile furnizate de către pârât apreciază că acestea vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei (art. 30 din Constituția României din 1965 și art. 18 din Pactul internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În concluzie, se solicită să se constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Țibenschi Aurel Dănuț, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b) teza I din O.U.G. nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare, a materialelor reținute în nota de constatare nr. Di/I/1454/25.09.2019.

Potrivit acestui text legal pentru colaborarea prin furnizarea de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

I. Informațiile furnizate securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Astfel, nota informativă, datată 10.08.1987, întocmită și semnată olograf cu numele conspirativ „BUJOR”, existentă în dosarul nr. 1259970 (cota C.N.S.A.S.), prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul C.I., referitor la apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor grupări religioase, și anume:

„Sursa vă informează despre numitul C.L., care face parte din secta <Oastea Domnului>. Am discutat cu mai multe persoane care îl cunosc și s-ar afla prin Cluj, unde lucrează, iar pe raza comunei vine mai rar și nu este semnalat cu manifestări dușmănoase, dar știu faptul că a făcut închisoare pentru că nu a vrut să facă armata.” (dosar nr. 1259970, f.10).

În acest context, învederează că Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, în jurisprudența sa în această materie, că informațiile referitoare la apartenența unei persoane la o grupare religioasă, în condițiile în care „ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noțiunea de religie” (Decizia nr. 1477/11.03.2011), reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunțarea acestei apartenențe îndreptățește reținerea calității de colaborator al Securității. În acest sens, se face referire și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 324/21.01.2011.

Astfel, consideră că denunțarea apartenenței la grupări religioase neagreate de regimul comunist nu poate fi calificată altfel decât ca denunțarea unei atitudini potrivnice regimului comunist,

Se mai arată că este cunoscut faptul că regimul comunist încerca să descurajeze și să limiteze prin toate mijloacele practicarea religiei. Principalele victime ale acestei politici erau cultele minoritare (neagreate de regim), chiar și cele care se bucurau de o recunoaștere oficială. Aceste culte nu își puteau promova nestingherit mesajele.

Persoanele care, înainte de 1990, aderau la grupări religioase neagreate de regimul comunist își asumau riscuri importante. Pe lângă permanenta supraveghere din partea autorităților represive și dincolo de piedicile puse în calea practicării religiei, aderenților acestor grupări le era îngrădit accesul la anumite funcții sau nu li se permitea exercitarea anume despre care autoritățile aflau (sau în legătură cu care existau indicii) că fac parte din aceste grupări erau marginalizate în societate.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu șolicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

Nota ofițerului: „C.I. figurează în SI ca fost iehovist plecat la Cluj. Se va semnala la IJ Cluj.” (dosar nr. 1259970, f. 10).

În legătură cu această primă condiție, se învederează că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecință, se arată că în situația în care denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale.

Pentru argumentele expuse, se menționează că prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este îndeplinită.

II. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Se arată că și această condiție este îndeplinită deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care acesta urma să le denunțe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celui denunțat.

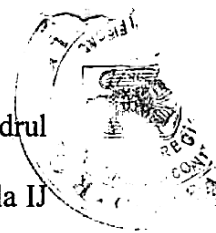
Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, se învederează că pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată, a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei) și, prin urmare, se arată că a vizat această consecință.

Îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prin delatiunile pârâtului, a avut loc la momentul furnizării informațiilor către Securitate: măsurile luate subsecvent de către securitate demonstrează doar depășirea condițiilor legale, iar nu îndeplinirea condițiilor legale.

În concluzie, informațiile furnizate de domnul ȚIBENSCHI Aurel Dănuț au vizat îngrădirea:

- dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice);

- dreptului la libertatea conștiinței și a religiei (art. 30 din Constituția României din 1965 și art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În acest context, învederează instanței că legiuitorul nu cere existența unei pluralități de informări adresate Securității, care să îndeplinească standardele definiției legale, fiind suficient și un singur astfel de caz, pentru reținerea calității de colaborator al Securității.

În drept au fost invocate următoarele dispoziții legale: art. 3 lit. g), art. 5 alin. 1, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

Pentru aceste motive, vă rugăm să constatați existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul ȚIBENSCHI Aurel Dănuț,

În dovedirea acțiunii, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri:

Analizând înscrisurile depuse la dosarul cauzei, reține următoarele:

Dispozițiile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 definesc noțiunea de **colaborator** al Securității ca fiind „- persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. .... Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

Din cuprinsul acestei prevederi legale, rezultă că pentru a se putea reține calitatea invocată, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

1. *Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.*

Rezultă din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1454/25.09.2019 că domnul Țibenschi Aurel Dănuț a activat în calitate de colaborator în perioada 1987, cu numele conspirativ de colaborator „BUJOR”, fiind recrutat cu angajament, nedatat, întocmit și semnat olograf indescifrabil, de către I.J. Sălaj în problema „Persoane fără antecedente politice și penale” de pe raza comunei Hida, jud. Sălaj (dosar nr. R 2445, f. 5)- fila 25 din dosar.

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor grupări religioase, existente în nota informativă din 10.08.1987 (dosar nr. 1259970, f.10)- filă 32 din dosar :

„Sursa vă informează despre numitul C.L., care face parte din secta <Oastea Domnului>. Am discutat cu mai multe persoane care îl cunosc și s-ar afla prin Cluj, unde lucrează, iar pe raza comunei vine mai rar și nu este semnalat cu manifestări dușmănoase, dar știu faptul că a făcut închisoare pentru că nu a vrut să facă armata.”.

Pe baza informațiilor furnizate de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

Nota ofițerului: „C.I. figurează în SI ca fost iehovist plecat la Cluj. Se va semnala la IJ Cluj.” (dosar nr. 1259970, f. 10).

Curtea constată că înscrisurile la care s-a făcut trimitere în cuprinsul acțiunii introductive au fost întocmite și semnate olograf de pârât iar acesta nu a solicitat administrarea unei probe prin care să infirme cele afirmate.

În ceea ce privește sintagma activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, Curtea apreciază că, din perspectiva rațiunii și finalității legii, trebuie avut în vedere ceea ce autoritățile regimului comunist considerau, *factum notorium*, ca fiind activități și/sau

atitudini potrivnice regimului, întrucât aprecierea proprie a acestora era cea care declanșa luarea de măsuri împotriva persoanelor vizate de delațiuni, aceste autorități fiind cele care defineau în mod discreționar atât ceea ce era permis, cât și ceea ce era interzis în societatea românească, fapt caracteristic de altfel tuturor regimurilor totalitare.

În raport de aceste aspecte, instanța constată că aspectele relatate de pârât, așa cum au fost mai sus descrise și cum rezultă din actele depuse la dosar, au evidențiat în esență denunțarea apartenenței persoanei în cauză la grupări religioase neagreate de regimul comunist.

Relevantă în aceste sens este jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție care a reținut în această materie, că informațiile referitoare la apartenența unei persoane la o grupare religioasă, în condițiile în care „ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noțiunea de religie” (Deciziile nr. 1477/11.03.2011, 324/21.01.2011), reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunțarea acestei apartenențe îndreptățește reținerea calității de colaborator al Securității.

Astfel cum a arătat reclamantul, persoanele care, înainte de 1990, aveau la grupări religioase neagreate de regimul comunist își asumau riscuri importante, erau supuse unei permanente supravegheri din partea autorităților represive iar aderenților acestor grupări le era îngădit accesul la anumite funcții sau nu li se permitea exercitarea anumitor profesii.

Prin urmare prima condiție prevăzută de textul de lege este îndeplinită, informațiile furnizate Securității de către pârât s-au referit la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Curtea constată că și cea de-a doua condiție legală este îndeplinită în cauză, în contextul în care informațiile furnizate de pârât au încălcat dreptul la viață privată și dreptul la libertatea conștiinței și a religiei.

Informarea organelor Securității, coroborată cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celor vizați probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, a libertății religioase, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Furnizarea unor informații de asemenea natură în mod conștient presupune reprezentarea clară a faptului că relatările ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la libertatea conștiinței și a religiei recum și a celui la viață privată), și, prin urmare, a vizat această consecință. De altfel, pe baza informațiilor furnizate de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus o serie de măsuri de supraveghere și urmărire a persoanei vizate de notele informative.

Constatând aceste aspecte, rezultă în mod evident că prin activitățile desfășurate, pârâtul a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, prejudiciind grav statutul persoanei urmărite.

În consecință, instanța reține că și a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul de a fi vizată îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, și anume prin informațiile furnizate organelor Securității, pârâtul a adus atingere dreptului la viață privată respectiv dreptului la libertatea conștiinței și religiei.

În fine, în cauza de față nu se regăsește ipoteza prevăzută de prevederile art 2 alin 1 lit b teza a doua din OUG nr. 24/2008 potrivit căreia „Persoana care a furnizat informații

cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar.”

Pentru aceste motive, constatând că sunt îndeplinite ambele cerințe prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, Curtea va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de **reclamantul, CONSILIUL NAȚIONAL PENTU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în sector 3, București, STR. MATEI BASARAB, nr. 55-57, în contradictoriu cu **pârâtul, ȚIBENSCHI AUREL DĂNUȚ**, cu domiciliul în HIDA, ..., Județ SĂLAJ.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, calea de atac urmând a se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată la data de 11.11.2020 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PRESEDINTE,

Andreea TANASE

GREFIER,

Teodora Ramona Deliu

**ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA**

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 2309/2020 se legalizează de noi

GREFIER SEF,

p. conf.

anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr. ....
scutit de taxa în sumă de ..... lei

GREFIER SEF,

Definitivă prin neingeroarea recursului la neopondat decizia nr. 5819/06.12.2020, dosar nr: 2309/2020 (cei)